

In memoriam Optat Buysens

Optat Buysens werd geboren te Antwerpen op 27 september 1885.

Na volbrachte middelbare studies, trad hij in 1905 in dienst bij het bestuur der Belgische Spoorwegen te Kortrijk.

In 1906 werd hij overgeplaatst bij het bestuur van het Zeewezen te Antwerpen en bleef hij hier werkzaam tot het einde van zijn loopbaan.

Hij was achtereenvolgens werkzaam bij de volgende afdelingen :
Scheepsbouwdienst,
Loodswezen,
Antwerpse Zeediensten.

In 1935 werd hij benoemd tot Eerst Aanwezend Bureelhoofd.

In 1906 na zijn indiensttreding te Antwerpen, volgde hij de lessen van scheepsbouw in avondcursus bij de Nijverheidsschool der stad Antwerpen.

In 1904 had hij bij de loting een « slecht » nummer getrokken, maar werd hij afgekeurd.

Zulks belette hem niet in 1914, toen de oorlog uitbrak, zich op 3 augustus aan te bieden als vrijwilliger.

Op 27 september werd hij te Lebbeke zwaar gekwetst en werd hij voor verpleging opgenomen in het Stuyvenberggasthuis te Antwerpen.

Bij het naderen van de Duitse troepen vluchtte hij naar Nederland in burgerkleedij, zulks om niet te worden geïnterneerd en om geen eed te moeten afleggen niet verder te vluchten.

Op 15 oktober 1914 nam hij de wijk naar Engeland, waar hij, wegens de in september opgelopen verwonding, verder verpleegd werd in het « Epsom and Ewell Hospital ».

Hersteld zijnde, vervoegde hij het front en nam hij verder deel aan de strijd tot en met de bezetting in Duitsland, zulks met de rang van Eerste Luitenant.

Telkenmale hij verlof bekwam, maakte hij hiervan gebruik om te Parijs het Louvre-museum te bezoeken om aldaar vooral scheeps-archeologie te studeren.

Tijdens de vredesperiode behoorde hij tot het Reservekader en werd hij in 1938 en vervolgens in 1939 terug in aktieve dienst opgeroepen met de rang van Kapitein-Kommandant.

Einde 1939 nochtans werd hij, om gezondheidsredenen, definitief gedemobiliseerd.

In 1940 vertrok hij op 15 mei met de m/s « London Istanbul » met opdracht de Belgische regering in Dieppe te vervoegen. Het schip werd echter door de Engelse regering verplicht zijn passagiers in Folkestone te ontschepen, en het was hem, gezien de omstandigheden, onmogelijk terug naar het vasteland te keren. Tijdens de oorlog was hij werkzaam bij het bestuur van het Zeewezen dat in Londen gevestigd was, eerst als inspecteur, daarna als personeelshoofd.

Van zijn verblijf in Engeland maakte hij dankbaar gebruik om zijn opzoekingen o.m. in het British Museum voort te zetten, alsmede om zich talrijke waardevolle boeken, werken en documentatie aan te schaffen.

In 1945 werd hij naar België gerepatriëerd en hernam hij zijn vroegere dienst om de functies van Sekretaris van de Antwerpse Zee-diensten te bekleden. In 1950 werd hij op rust gesteld.

Ondertussen was hij in 1927 Sekretaris benoemd bij het Koninklijk Belgisch Zeemanscollege en was hij in 1935 een der medestichters van de Marine Academie.

Bij zijn terugkeer uit Engeland in 1945 werd hij bibliotekaris benoemd en in 1947 tevens Schatbewaarder van deze Academie.

Van zijne hand verschenen volgende originele en merkwaardige studies in de Mededelingen van de Academie :

Scheepsmetingen in Vlaanderen in de 18^e eeuw. 1936-1937.

Het uitzicht van de schepen der Ostendse Compagnie. 1938-1939.

Antverpia Mercatorum Emporium Actum 1515 (?)

Wie schiep die grote houtsnede en andere gezichten op de rede van Antwerpen uit omstreeks die tijd ? 1952.

De Schepen bij P. Bruegel de Oude. Proeve van identificatiën. 1954.

Steeds werd de heer Buysens bereid gevonden, dank zij zijn uitgebreide kennis en degelijke documentatie op scheepvaartgebied, waardevolle inlichtingen te verschaffen aan academieleden of wie ook, die zich bezig hield met de studie van maritieme onderwerpen, terwijl

hij ook aktief deel nam bij het determineren van materiaal van de Ikonografische Afdeling van de Academie.

Volgens zijn vroeger uitgedrukte wens, schonken zijne erven, Mevrouw Buysens en kinderen, zijne volledige bibliotheek en documentatie aan het Nationaal Scheepvaartmuseum te Antwerpen, waar alzo een prachtig aandenken bewaard blijft aan ons te vroeg heengegaan medelid, Optat Buysens.

In memoriam Marcel Schiltz

L'Académie de Marine a eu à déplorer le décès de Monsieur Marcel Schiltz, membre associé, survenu le 6 mars 1959 des suites d'une grave intervention chirurgicale.

Né à Anvers le 9 juillet 1898, Marcel Schiltz était doué de qualités remarquables qui caractérisaient son esprit d'organisation et ses réelles qualités de cœur. Administrateur de l'Académie Royale et de l'Institut National Supérieur des Beaux-Arts à Anvers et chef de rédaction du journal maritime « Lloyd Anversois », Marcel Schiltz alliait ses talents de journaliste consciencieux à sa maîtrise de narrateur, soucieux de correction et de langage châtié.

A maintes reprises il fit état de ses vastes connaissances en matière maritime. Il affectionnait en particulier le problème des voies d'eau hollando-belges. Ses nombreuses considérations à ce sujet analysaient avec bon sens et objectivité les thèses soutenues par les Pays-Bas.

L'Académie est privée de son concours, car membre associé Marcel Schiltz y fit honneur en publiant des contes réunis sous le titre « Mer du Nord ». Son roman « Epaves » le classe même parmi les psychologues avisés.

In memoriam Maurice Seghers

Op 20 mei 1959 overleed, kort na het verscheiden van zijn lieve vrouw, de heer Maurice Seghers, kunstschilder en geassocieerd lid van de Marine Academie. Geboren uit een Antwerpse familie op 12 september 1883 kende hij nog de bedrijvigheid in de toenmalig zeer schilderachtige Antwerpse haven, waar zeilschepen nog courante verschijningen waren. Sinds 1892 bracht hij jaarlijks maandenlange vakanties door aan de toen nog ongeschonden kust, vooral in de kleine dorpjes Knocke en Heyst. Ook hier kon hij de Vlaamse vissersschepen nog in volle bedrijf zien.

Zijn vader, kunstschilder in vrije uren, met grote voorliefde voor het water en de schepen zal zeker niet vreemd geweest zijn aan de richting die zijn zoon zou inslaan. Hij bracht hem de eerste kennis en de liefde voor de zee bij. Van 1899 tot 1905 trok de jonge Maurice Seghers naar de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten te Antwerpen, met afwisselend verblijf te Antwerpen en aan de kust. Van 1909 tot 1919, en na een verblijf in Engeland en het volbrengen van zijn dienstplicht, en van 1919 tot 1933 verbleef hij respectievelijk te Nieuwpoort en te Oostende. Getroffen door het schilderachtige van de vissersschepen van de Vlaamse kust, wist hij niet alleen als kunstschilder deze mooie schepen op het doek te brengen, maar wijdde hij zich ook, en zulks reeds van vóór 1914, aan het vervaardigen van modellen van deze vaartuigen.

Na de wereldoorlog, die het verlies van gans zijn bezit aan schilderijen, meubelen, modellen en materiaal met zich bracht, zette hij zich opnieuw aan het werk om een verzameling van de vissersschepen van de Vlaamse kust te bouwen. Bovendien kende hij uitstekend de binnenschepen en vissersschepen van de Schelde en legde deze kennis neer in talrijke uitstekende modellen en in een reeks tekeningen die hij met de medewerking van de heer R. De Bock uitgaf in twee fraaie

werken : « De laatste visschersschepen aan de Vlaamse kust » (1943) en « Binnenvaartuigen en visschersschepen op de Schelde rond 1900 » (1942). Natuurlijk bleef ook het palet niet onaangeroerd en als lid en medestichter van de Belgische vereniging van Marineschilders stelde hij regelmatig ten toon te Brussel. Hij nam ook deel aan enkele tentoonstellingen in het buitenland, o.m. te Straatsburg, Lausanne en Bergen (Noorwegen). Behalve schilder was Maurice Seghers ook een uitstekend aquarelist en etser. Alhoewel hij deze laatste tak van zijn bedrijvigheid de laatste jaren opgegeven had, spande hij zich toch in om ieder jaar een ets te vervaardigen ten bate van de v.z.w.d. « De Vrienden van het Nationaal Scheepvaartmuseum » waarvan hij lid was en aan de Raad van Beheer deelnam.

Naast zijn gedegen kennis van onze nationale scheepstypen was Maurice Seghers ook een goed mens, gedienschtig en welwillend voor iedereen die bij hem om raad kwam. Hij bracht vele jongeren de liefde voor de modelbouw bij en hielp ze met raad en daad. Hij was een van de voorvechters van de stichting van het Nationaal Scheepvaartmuseum.

Vergeeten wij niet te vermelden dat de Heer Seghers ons steeds zijn gewaardeerde bijstand verleende voor het determineren van het materiaal van de Ikonografische Afdeling van onze Academie.

De Heer en Mevrouw Seghers bezaten een unieke verzameling scheepsmodellen, waarvan vele van zijne hand. Hun voornemen was steeds geweest deze verzameling eenmaal aan het Nationaal Scheepvaartmuseum te schenken en kwamen deze prachtige modellen inderdaad bij testamentaire beschikking van de Heer Seghers, in het bezit van het Museum, alwaar dus een blijvend aandenken bewaard blijft aan de uitzonderlijk verdienstelijke marineschilder en modelbouwer die de Heer Seghers steeds geweest is.

De Marine Academie en zijn vrienden verliezen in hem een trouwhartig man.

